

...

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.221/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Farkas László Pál ügyvéd (Cím7) által képviselt **Felperes1** (Cím1.) felperesnek – a Ügyvédi Iroda1 (Cím8, ügyintéző: dr. Szijártó Marcell ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím2) alperes ellen **munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei** iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 19.M.70.079/2024/57. szám alatt kijavított és 55. sorszám alatt kiegészített 50. sorszámú ítélete ellen az alperes által 53. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított és kiegészített ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.430.000 (egymillió-négyszázharmincezer) forint + áfa összegre felemeli.

A másodfokú eljárással felmerült perköltségüket a felek maguk kötelesek viselni.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 43.180 (negyvenezer-egyszáznyolcvan) forint fellebbezési illetéket és megállapítja, hogy az alperes 43.180 (negyvenezer-egyszáznyolcvan) forint fellebbezési illeték viselésére köteles. Az illetékfizetési kötelezettsége e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. szeptember 10-én meghozott 19.M.70.079/2024/50. számú ítéletével – melyet 2025. november 3-án 55. sorszám alatt kiegészített és 2025 november 28-án 57. sorszám alatt kijavított – a felperes által a munkaviszonya jogellenes megszüntetése miatti jogkövetkezmények alkalmazása iránt indított perében a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az alperes részére 1.270.000 forint – áfát is tartalmazó – perköltség, valamint 63.160 forint eljárási illeték megfizetésére az állam javára.

[2] Ítéletében rögzítette, hogy a felperes a 2024. január 1-jén kelt, az értékesítési vezetői teljesítményét érintő kifogásokra alapított munkáltatói felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 1.052.632 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. §-a és 66. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felmondás megfelel a világos indoklás követelményének, az abban megfogalmazottak nem minősültek általános, közhelyszerű indoknak, és a bizonyítási eljárás azt igazolta, hogy a felperes teljesítményét értékelve az alperes valós és okszerű indokok alapján jogszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a perköltség vonatkozásában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján rögzítette, hogy a pernyertes alperes által előterjesztett perköltség összegét mérsékléssel állapította meg, figyelemmel az ügy megítélésre.

Az alperes fellebbezése

[4] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amely a per fő tárgyát nem érintette, kizárólag a perköltség felemelésére irányult. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az elsőfokú eljárásban benyújtott felszámításának megfelelően 2.349.500 forintban kérte megállapítani a perköltség összegét. Másodlagosan a Pp. 380. § c) pontja, valamint 381. §-a alapján a Pp. 346. § (4) – (5) bekezdésének és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdésének megsértése miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a perköltség körében az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[5] Indokolásul előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján a felszámított perköltség viseléséről hivatalból köteles dönteni, a pernyertes fél perköltségét pedig a pereszes fél téríti meg a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében. Az ügyvédi megbízásra

vonatkozó szerződés tartalmát a megbízó és a megbízott szabadon állapíthatták meg, figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:59. § (2) bekezdésére, továbbá az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 27. § (1) bekezdésére és 28. § (1) bekezdésére. Az alperes jogi képviseletét egymást követően két jogi képviselő látta el, akikkel a megkötött megállapodásokban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti ügyvédi munkadíjban állapodtak meg.

[6] Az elsőfokú eljárásban bejelentett perköltsége az első jogi képviselő tekintetében oly módon került felszámításra, hogy csatolta a Jogi Képviselői ügyvédi munkadíjáról szóló számlákat; a második jogi képviselő pedig az ügyvédi munkadíja alátámasztására a megbízási szerződés kivonatát nyújtotta be. Ebben rögzítésre került, hogy a megbízott 45.000 forint + áfa óradíjért látja el a tevékenységét, valamint tárgyalásonként 90.000 forint + áfa díjat számít fel, egyéb tevékenységei, így a beadványok szerkesztése óradíj-elszámolás alapján történik 45.000 forint + áfa óradíj alapul vételével. Ehhez csatolta a költségjegyzéket is, amelyben tételesen felsorolta az eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi költségeket.

[7] Így a per első tárgyalásával bezárólag a korábbi jogi képviselő munkadíja bruttó 692.150 forint volt. A második jogi képviselő esetében a 2024. október 16-án kelt előkészítő irat elkészítéséért 10 óra munkadíjjal számolva 450.000 forint + áfa összeg került meghatározásra, a 2024. december 20-án kelt előkészítő irat előterjesztéséért hét munkaóra felszámításával 315.000 forint + áfa összeget határozott meg, a 2025. február 28-án kelt előkészítő irat előterjesztéséért két munkaóra felszámításával 90.000 forint + áfa összeget jelölt meg, és a 2025. június 19-én kelt előkészítő irat előterjesztéséért két elvégzett munkaóraért 90.000 forint + áfa összeget jelentett be. Emellett az elsőfokú bíróság öt tárgyalást tartott, amelyekre tárgyalásonként 90.000 forint + áfa összeget jelölt meg munkadíjként. Mindezek összesen 2.349.500 forint – áfát is tartalmazó – munkadíjat eredményeztek.

[8] Hangsúlyozta, a perköltségigényének felszámítása szabályszerűen, a megbízási szerződés alapján történt. Az ügyvédi munkadíj az ügy bonyolultságára tekintettel nem eltúlzott, figyelemmel a munkajogra mint speciális jogterületre, amely eltér a polgári jogban megszokottaktól és az ügy sikeres ellátásához a munkajogi bírói gyakorlat ismeretére szükség volt. Emellett az ügyvezető török állampolgár, a vele folytatott konzultáció, kapcsolattartás, egyeztetés idegen nyelven történt, ez szintén indokolja a felmerült munkadíjat, a tárgyalások tolmácsolással történtek, ezek megnövelték az egyes tárgyalások hosszát. A kikötött ügyvédi óradíj és a tárgyalásokon való részvétel óradíja átlagos mértékűnek minősül.

[9] Az elsőfokú bíróság nem vitatta a munkaóra ráfordításokra vonatkozó kimutatást, ahogy az óradíj mértékét sem, ezért a perköltségről való rendelkezés jogszabálysértőnek minősül. A munkadíj leszállításának lehetőségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése tartalmazza, de az elsőfokú bíróság indokolása e körben csak általánosságot tartalmaz, ami ellentétben áll a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú

precedensképes határozatában kifejtettekkel. Az ebben leírtak szerint ugyanis nincs helye konkrétumok nélküli általánosságoknak az ügyvédi tevékenység aránytalanságára hivatkozás esetén, mert ez ellentétes a bíróság indokolási kötelezettsége előírásával és a tisztességes eljárás alapelvével. Amennyiben az ügyvéd a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek eleget tett, a feladatait maradéktalanul ellátta, a perköltség arányosságára vonatkozó objektív kritériumoknak való megfelelésség megállapítható. Az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére a bíróság vizsgálata nem terjedhet ki a perköltség mérséklése körében. Nem lehet mérséklési szempont az ügyvéd munkájának minősítése, emellett az óradíjon alapuló elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata nem szűkíthető le a bíróságon töltött időtartamra, az magában foglalja az ügyféllel történő kapcsolattartási időtartamot is.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[10] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a fellebbezéssel érintett körben.

[11] Indokolásul előadta, a jelen ügyben a perköltség meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet az irányadó. E jogszabály alapján az ügy összes körülményének mérlegelése folytán szélesebb lehetősége adódott a bíróságnak a perköltség indokolt esetben történő mérséklésére, mint a 2025. február 8-án hatályba lépő, az alperes által hivatkozott kúriai határozat nyomán meghozott, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekre vonatkozó 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet alapján. A fellebbezésben előadottak ellenére az alperes által felszámított 2.349.500 forint elsőfokú perköltség eltúlzott és aránytalan. Az alperes matematikai pontossággal kidolgozta az alapul vett óradíj, a kapcsolódó áfa és a megjelölt számú munkaóra figyelembevételével az ügyvédi munkadíjat, azonban Jogi Képviselői ügyvéd nem terjesztett elő a jogszabály szerint elvárt díjjegyzéket és a perköltség felszámítás Pp. 81. §-a szerinti feltételeit sem teljesítette. Önmagában az, hogy az ügy lezártaival számlákat csatolt bruttó 692.150 forint értékben, nem elfogadható, abból nem derül ki, hogy milyen feladatok teljesítése során milyen tételek összesítéséből keletkezett ez a nagyértékű számla az első tárgyalás befejezéséig. Nyilvánvalóan eltúlzott az 1.000.000 forintos pertárgyérték figyelembevételével a csaknem 700.000 forintos ügyvédi munkadíj.

[12] Az alperes képviseletét ellátó második ügyvédi iroda által felszámított összeg ugyancsak eltúlzott. A tolmács részvétele a tárgyaláson a pervesztes félnek jelentett többletköltséget, és a tolmácsnak jelentett többletmunkát, amit a díjazása ellensúlyoz. Az ügyvédet a tolmács jelenléte miatt többletdíj nem illeti meg.

[13] Az ügyvédi munkadíj valóban a felek szabad megállapodásának a tárgya, így amikor a jogi képviselő szembesült azzal, hogy 1.000.000 forint pertárgyértékű ügyben kell eljárnia, szabadon mérlegelhetette azt, hogy az általa alkalmazott ügyvédi díj arányban lesz-e a csekély pertárgyértékű ügyben elérhető eredménnyel. A magas ügyvédi költségek

figyelembevételével a pervitel kockázatos lehet, így jelen esetben az ügyvédi képviselet ellátására vonatkozó megbízás elfogadását visszautasíthatta volna. Mindezek okán helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kirívóan magas összegben felszámított alperesi perköltséget kevesebb mint a felére mérsékelte. Az elsőfokú ítéletben megállapított 1.270.000 forint – áfát is tartalmazó – ügyvédi munkadíj kellően alkalmazkodik a pertárgy értékéhez, és a képviselet során kifejtett munkához.

Az alperes fellebbezési ellenkérelemre tett észrevétele

[14] Az alperes hangsúlyozta, hogy a Jogi Képviselő1, korábbi jogi képviselő által felszámított munkadíj nem csak egyetlen tárgyaláson való megjelenésre vonatkozott. A számlákon szerepelnek az ügyvédi munkaóra ráfordítások is, így általános jogi tanácsadásként 16 óra ellenében 400.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel a korábbi jogi képviselő. A második számlán pedig 145.000 forint + áfa szerepel, amely két jogi tanácsadásra vonatkozik, ebből egyik alkalom 95.000 forint + áfa, a másik két óra ellenértékeként 50.000 forint + áfa. Mindezekből kitűnik, hogy a korábbi jogi képviselőnek 18 munkaórája merült fel az ügyben, amely az ügy bonyolultságára tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ahogy az egy tárgyaláson való megjelenés 95.000 forint + áfa összege sem.

[15] Emellett a második jogi képviselő 45.000 forint + áfa óradíja és a 95.000 forint + áfa tárgyalási díja budapesti viszonylatban nem tekinthető kirívónak, az az átlagos ügyvédi óradíjnak felel meg, különös tekintettel az idegen nyelven történt kommunikációra, és a speciális munkajogi ismeretek szükségességére. Továbbá több esetben a felperes oldalán felmerült okok miatt növekedett az elsőfokú eljárás időtartama, a felperes a tárgyalásokon kért további határidőt nyilatkozattételre. A felperesi kérések, körülmények nagyban befolyásolták az eljárás hosszát, és növelték az alperes ügyvédi költségeit.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[16] A fellebbezés részben alapos.

[17] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. §-a és 371. §-a alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. A felek nem kifogásolták a keresetet elutasító rendelkezést, kizárólag a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összege tekintetében nem értett egyet az alperes a meghozott döntéssel és annak felemelését kérte.

[18] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem érdemi elbírálásakor megállapította, a felperes jogviszonyának megszüntetésre vonatkozó munkáltatói felmondás jogszerű, így a

keresetet elutasította. Az alperes pernyertességére figyelemmel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésére hivatkozással mérsékelte az ügy megítélésére figyelemmel az elsőfokú perköltség összegét.

[19] Abban helytálló volt az alperes érvelése, hogy az elsőfokú bíróság a pernyertessége alapján javára megállapított elsőfokú perköltség összegét a felszámítottakhoz képest aránytalanul mérsékelte, és ennek indokolását gyakorlatilag mellőzte, ami ellentétes a perköltség megállapítására vonatkozó, az elsőfokú eljárás idején hatályos 32/2003. (VIII. 22) IM rendeletben foglaltakkal. E jogszabály lehetővé teszi indokolt esetben a megbízási szerződés alapján érvényesíteni kívánt perköltség mérséklését a 2. § (2) bekezdés értelmében, ahogy a 3. § (6) bekezdés is, azzal együtt, hogy ez utóbbira – az alperesi felszámítás módja miatt – tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság. Arra figyelemmel azonban, hogy a perköltség nem a kereset része, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a perköltség vonatkozásában az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt nem találta indokoltnak. E hiányosság a másodfokú eljárásban pótolható volt.

[20] Az alperes a perbeli képviselétével felmerült perköltsége felemelését a teljes pernyertessége és a közte és jogi képviselők között létrejött, az ügyvédi díjra vonatkozó megállapodásokban meghatározott díj alapján kérte és sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság az általa becsatolt számlákat és a felszámításban meghatározott összeget a perköltség megállapítása során figyelmen kívül hagyta. A másodfokú bíróság részben egyetértett a fellebbezésben foglaltakkal, miszerint az elsőfokú bíróság túlzott mértékben mérsékelte az alperes javára megállapított elsőfokú perköltség összegét; e körben az alábbiakat vette figyelembe.

[21] A pernyertes fél a Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti felszámítással kérheti a perköltségének megtérítését és összegének megállapítására a perbeli esetben irányadó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet tartalmaz szabályozást. A 2. § (1) bekezdés értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[22] Az alperes a perbeli képviselétével összefüggésben felmerült költségei igazolására a jogi képviselőkkel kötött díjmegállapodásokat, a jogi képviselő által részére kiállított számlák másolatát csatolta, és tételes kimutatást készített a felmerült ügyvédi munkadíjakról. Az első jogi képviselő, Jogi Képviselő 14. sorszám alatt csatolta a Pp. 81. § (5) bekezdésére figyelemmel a perköltség felszámítást tartalmazó költségjegyzék nyomtatványt. Ebben a 25.000 forint/óra munkadíj alapulvételével a kereset és iratok tanulmányozására 3 órát, konzultációra 2 órát, az ellenkérelem előkészítésére és előterjesztésére 5 órát, a viszontválasz előkészítésére és előterjesztésére 1 órát számított fel

munkaidő ráfordításként, valamint utalt a per első tárgyalásán való megjelenési kötelezettségére konkrét összeg megjelölése nélkül. E felszámítás szerint 11 munkaóra ellenértékéért 275.000 forintot határozott meg a jogi képviselő perköltségként. Ugyanezen beadvány mellékleteként csatolt megbízási szerződés 5. pontja szerint az alperes és Jogi Képviselő1 ügyvéd megbízási díjként az elvégzett tevékenységért 25.000 forint/óra + áfa díjat határozott meg. Ezzel szemben az alperes által a 26. sorszámú beadványa mellékleteként csatolt, Jogi Képviselő1 által kiállított két számlán összesen 18 óra (2 + 16) általános jogi tanácsadás és „egy alk. 95.000 forint + áfa” összeg szerepel, utóbbit az alperes Jogi Képviselő1 ügyvéd tárgyaláson való megjelenésének díjaként nevesített a fellebbezésében. A kiállított számlákon szereplő teljes összeg (545.000 forint + áfa) megalapozottsága azonban a csatolt megbízási szerződés tartalmából nem vezethető le.

[23] Jogi Képviselő1 számláján szereplő, ott felszámított 95.000 forint + áfa konzultációs díj a tárgyaláson való jelenlétért felszámított díjként a számlán feltüntetett szolgáltatás megnevezése és a per adatai alapján nem volt értelmezhető. A megbízási szerződésben ugyanis a tárgyaláson való megjelenésre tételes, egyösszegben meghatározott munkadíj kikötés nem szerepel. A per első tárgyalásán 2024. szeptember 26-án Jogi Képviselő1 alperesi jogi képviselő részt vett. A másodfokú bíróság a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmára, az ott feltüntetett időtartamra (2 óra) és a megjelenéssel szükségképpen felmerült időráfordításra figyelemmel (oda-visszaút összesen 1 óra) mindösszesen 3 munkaóra ráfordítást talált indokoltnak, ami 75.000 forint ellentételezést jelent a becsatolt megbízási szerződés alapulvételével. Így Jogi Képviselő1 jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenység a Pp. 81. § (5) bekezdése szerinti felszámítás alapul vételével 11 munkaóra és 3 óra tárgyaláson való megjelenésre igazoltan elszámolható munkadíj, ami mindösszesen 350.000 forint + áfa indokoltan felszámítható perköltséget jelent (11 x 25.000 forint + 3 x 25.000 forint + áfa). Mindezek kapcsán hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a bíróság csak a felszámításban feltüntetett költségekről rendelkezhet és csak az abban meghatározott mérték erejéig (BH2022. 46.). Az első tárgyalást követően Jogi Képviselő1 jogi képviselő meghatalmazása visszavonásra került.

[24] Az alperes további perbeli képviseletét ellátó Ügyvédi Iroda1 ugyancsak a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számította fel perköltségét. A becsatolt megbízási szerződés kivonata szerint az ügyvédi megbízási keretszerződés alapján a megbízott ügyvédi iroda 45.000 forint + áfa óradíjért látja el tevékenységét, ami nem tekinthető eltúlzott óradíjnak a piaci viszonyok figyelembevételével. Emellett a felek abban is megállapodtak, hogy a bírósági tárgyalásokon történő jogi képviseletet a megbízott fix megbízási díj ellenében, tárgyalásonként 90.000 forint + áfa összegért látja el. A jogi képviselő a Pp. 81. § (5) bekezdése alapján költségjegyzék nyomtatványt is csatolt, az ebben felszámított munkaidő ráfordításokat részben eltúlzottnak találta a másodfokú bíróság az egyedi jogvitában felmerült konkrét tényeket, körülményeket értékelve.

[25] A perköltségként felszámított ügyvédi munkadíjjal szemben alapvető követelmény, hogy az az elvégzett munkához igazodjon, akkor is, ha az a felek megbízási szerződésén alapul. A BDT2023. 4651. szerint az ügy összes körülményének mérlegelésével kell megállapítani, hogy arányban áll-e a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel a felszámított munkadíj. A 2024. október 16-án kelt előkészítő irat szerkesztésére és a

mellékletek összeállítására 10 munkaóra ráfordítást jelölt meg az alperes úgy, hogy mindösszesen a felperes által elvégzett tevékenység mérésére vonatkozó adatszolgáltatásra tett nyilatkozatot, és ehhez kapcsolódóan csatolta a szükséges mellékleteket. Így az ügyvéd által ténylegesen kifejtett tevékenységgel nem áll arányban a felszámított 10 munkaóra. A beadvány terjedelme 4 oldal, így a másodfokú bíróság a felszámított munkaórák felét, azaz 5 munkaórát tartott indokoltnak e beadvány szerkesztési, nyilatkozattételi feladat elvégzésére. A beadványban ugyanis részletes jogi érvelést nem kellett kifejteni, jogszabályokkal alátámasztott, bonyolult okfejtést a beadvány nem tartalmaz, kizárólag a számadatok elemzése történik, a szabályzatok, a munkavégzést érintő levelezések becsatolása mellett. A perbeli ügy megítélése nem minősült kiemelkedően összetettnek, bonyolultnak, az átlagosnak tekinthető. Az a körülmény pedig, hogy az alperes ügyvezetője török állampolgár, a munkaóra ráfordítások magasabb számát nem indokolhatja, figyelemmel arra, hogy az alperes úgy vállalta el a rábízott ügy vitelét, hogy e körülményről tudomással bírt és kellő nyelvismerettel rendelkezett. Ugyancsak nem állítható, hogy önmagában az a körülmény, hogy a munkajogban érvényesülő anyagi jogszabályok különböznek a polgári jogban irányadó szabályoktól, és e két jogterületen eltérő a szerződéses felek hierarchikus kapcsolata, a megbízási díj érvényesítésekor annak magasabb összegét, a magasabb munkaóra felszámítást nem alapozhatja meg. Ugyanakkor az alacsonyabb pertárgyérték sem eredményezheti azt, hogy emiatt indokolatlanul alacsony ügyvédi munkadíjat állapítson meg a bíróság, annak mérlegelése nélkül, hogy a jogi képviselő a perben ténylegesen milyen volumenű munkát végzett.

[26] A további három előkészítő irat benyújtásával az alperes $7 + 2 + 2$, összesen 11 munkaórát számított fel, ami arányosnak minősült a kifejtett ügyvédi tevékenységgel, valamint négy tárgyaláson vett részt az alperes jogi képviselője. Utóbbi felszámított összege a megbízási szerződés szerint kikötött 90.000 forint + áfa díjazással 360.000 forint + áfa. Így a másodfokú bíróság a Ügyvédi Iroda1 képviseleti tevékenységéért 21 munkaóra helyett 16 munkaórát, aminek ellentételezése 16×45.000 forint, azaz 720.000 forint + áfa, és a felszámításban meghatározott négy tárgyaláson való megjelenés munkadíját találta indokoltnak. Ez mindösszesen 1.080.000 forint + áfa összeget tesz ki, és a teljes jogi képviselet ellátásáért a másodfokú bíróság mérlegelésével meghatározott összeg 1.430.000 forint + áfa összeg.

[27] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.430.000 forint + áfa összegre felemelte. E körben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben nem érintette.

Záró rendelkezések

[28] A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke a fellebbezéssel érintett követelés összegében alakult, ami 1.079.500 forint (2.349.500 forint – 1.270.000 forint) összeget tett ki. Az alperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a felek pernyertességének-pervesztességének aránya 50-50 %-os mértékű volt. Erre figyelemmel a Pp. 83. § (2)

bekezdése alapján a másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

[29] Az alperes előzetesen megfizetett a fellebbezés benyújtásával 86.300 forint fellebbezési illetéket, amely összeg megfelel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerinti mértéknek. Tekintettel arra, hogy az alperes 50 %-ban lett pervesztes a másodfokú eljárásban, a megfizetett illeték 50 %-ának viselésére köteles, a felperes pedig a rá eső pervesztes rész vonatkozásában köteles a fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján. Az alperes az Itv. 80. § (1) bekezdés g) pontja alapján a tévesen magasabb összegben lerótt illeték különbözetét az adóhatóságtól igényelheti vissza.

[30] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltábla megnevezését, a Fővárosi Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben a felperes az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[31] A másodfokú bíróság ítélete ellen a Pp. 365. § (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

[32] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2026. február 17.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró